

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
10—12 óra között,
Bojonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többzárú hírde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasensteint és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasensteint és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelike Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

117. szám.

Brassó, Szombat, október 9-én.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

czimű

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap
negyedik évfolyamára.

Lapunk 1886. október elsejével ez év utolsó év-
negyedébe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedje-
nek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot
csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen
beküldetnek.

Előfizetési árak:

Negyedévre (okt.—decz.) . . . 1 frt 80 kr.

Külföldre 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatóvanszámmal készsége-
sen szolgálunk.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A mi iparunk.

A „Pester Lloyd” egyik utóbbi száma
ujabban foglalkozik az erdélyi iparral s hosz-
szabb fejtegetések után azon eredményre jut,
hogy hiszen Erdélyben nincs is ipar, a mi
van, az nem nevezhető iparnak — s az állam
csak hogy ki nem dobja azt a pénzt, melyet
az erdélyrészi ipar felsegélésére fordít.

Az egész cikk tendenciája különben ab-
ban összponstosul, hogy: az erdélyi ipar számba
sem jöhet.

Lehetetlen, hogy erre ne reflektáljunk;
hogy hallgatólág vegyük tudomásul, a mit ott
a cikkíró állít s hallgatásunkkal még mintegy
megerősítsük ezt.

A cikk két részre osztható. Először: van-e
tehát Erdélynek ipara? Másodszor: magában
hordja-e ez az ipar a fejlődésképeség csiráit
s érdemes-e arra, hogy a kormány s társada-
lom áldozatokat hozzon érte?

Hát bizony kérdés tárgyát képezheti-e:
vajjon Erdélyben van-e ipar? Csak a viszo-
nyokkal és helyzettel nem ismeretes mond-
hatná, hogy nincs.

Igenis van iparunk, még pedig sokkal na-
gyobb, sokkal kiterjedtebb, mint az anyaor-
szágnak. A posztó- s általában textil-, papir-,
petroleum- s bőripar sehol az országban úgy

nem műveltetik, mint az erdélyi részekben.
Brassó, Szeben, Seps-Szentgyörgy, Kézdivá-
sárhely, Fogaras, Segesvár és N.-Disznód mind-
megannyi oly iparvárosok, minő kevés van
az anyaországban.

Csakhogy, úgy látszik, a cikkíró csak a
gyári ipart tartja iparnak. Ha így gondolko-
dik, akkor igaz van, mert nekünk nincs nagy
gyári-iparunk. Ámde van kisiparunk, mely
joggal mondható decentralizált gyáriparnak,
mely régen kivetkőzött már az ugynevezett
háziipar jellegéből.

Más a Székelyföld háziipara s más a mi
iparunk. Amaz is fejlődésképes, hát még mi!
Hisz alig van iparág, a mely nálunk ne mű-
veltetnék. Igaz, hogy elmaradtunk kissé a kor-
tól, de nem mindennel. A mi termékeink még
nem ütnek meg teljesen azt a mértéket, melyet
a nyugoti államok ipara. Ámde azon a fokon
mégis állunk, mint Magyarország egész ipara.
— E pillanatban nem rendelkezünk teljesen
hiteles statisztikai adatokkal; annyi azonban
tény, hogy ez idő szerint Erdélyben legkeve-
sebb kétszáz ezer ember iparral keresi meg
mindennapi kenyerét.

Ily elemtől pedig megtagadni a létezését
csak nem lehet.

Ezzel kapcsolatban felmerül már most a
második kérdés: magában hordja-e az erdélyi
ipar a fejlődésképeség csiráit s érdemes-e, hogy
érte áldozatok hozassanak?

Ez a kérdés behatóbb megfigyelést igényel.
Az erdélyi, majd nyolczszázados ipar e
század második feléig majd semmi haladást
sem mutatott. Ámde azóta s különösen jelen
évtizedünkben megváltoztak a viszonyok. Ipa-
runk az egészséges haladás útján van. Egyes
iparágak már is teljesen versenyképesek. Így
például a brassói, fogarasi és s.-szentgyörgyi
bőrök feltétlenül kiállják a legnagyobb ver-
senyt is. A brassói s szebeni posztó egy része
már versenyez a britinni stb. posztókkal. Scherg
brassói és Scherer szebeni posztósoknak nincs
okuk félni a külföldi gyárosok versenyétől.

A faipar nálunk nagyon primitív még.
De csak egy kis felkarolás kell ennek is,
hogy az országban domináló szerepet nyerjen.
Csak adjanak vasutat s tőkét a Székelyföld-
nek, oly faipart teremtet, mely előtt meg
fogna hajolni a külföld.

Petroleum-iparunk versenyképeségét csak

a tulmagas vasuti szállítás gátolta, nem pedig
talán maga az iparág primitív volta.

Malom- és szesziparunk teljesen egészsé-
ges alapokra van fektetve. Az utóbbi megle-
hető kiviteli cikkünk, az előbbi helyi szük-
ségleteinkre való.

Tekintélyes iparágunk a lábbeli-ipar. A
honvédelmi miniszterium még ma is dicsérőleg
emlékszik meg a brassói csizmadiákról, kik
egyszer már szállítottak is az államnak. A
finomabb munka sem okoz iparosainknak fej-
tőrést.

A kalapipar Seps-Szentgyörgyön már-
már teljes versenyképeségre emelkedett.
Nemkülönben a székely szövészet, mely ma
már kedvelt cikk az egész országban. Szó-
val Erdély ipara igenis számbaveendő, — de
nemcsak, hanem bizonyos súlyt és fontossá-
got ettől eltagadni lehetetlen akkor, a midőn
Magyarország iparáról van szó.

Ez az ipar teljes mértékben megérdemli
a kormány támogatását s legyen meggyőződve
a „P. L.” cikkírója, hogy az áldozat, melyet
az állam ezen iparért hoz, dusan fog kama-
tozni nem is oly nagyon sokára.

De eltekintve magától az ipar fejlődéské-
peségétől, nagyon sajátos kérdés az: meg-
érdemli-e ez az ipar az áldozatokat?

Hát mit tegyen az állam ennyi ezer meg
ezer honpolgárral, ha elvesztették kenyerüket?
Ha nem segít az állam, akkor teljesen tönkre
mennek, az állam terhére esnek. Ha segít, úgy
csak adójában is kamatoznia kell a hozott ál-
dozatnak.

Csakhogy az erdélyrészi iparnak felette
nagy és legnagyobb hibája a szervezetlenség.
A munkafelosztás elve nálunk ismeretlen. Pe-
dig ez feltétlenül szükséges arra, hogy ipa-
runk nagygyá, hatalmassá váljék.

Németország e tekintetben például szol-
gálhatna nekünk. — Másrészt azonban hiány-
zik nálunk a tőke és vállalkozási szellem. En-
nek előmozdítására kívántuk mi azt a segítyt
a kormánytól, melyet a cikkíró indokolatlan-
nak tart. A nagyobb iparos-városokban, minő
például Brassó és Szeben, áruraktárakat kel-
lene létesíteni. Ezek nem volnának egyebek,
mint vállalatok az ipar emelésére. Ezeknek
pénz kell. Ezt a pénzt, de nem is magát a
pénzt, hanem csak a hitel kieszközlését és eset-
leg garantírozását kértük mi a kormánytól.

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Nem ezt ígérted...

Nem ezt ígérted nekem egykor,
Oh, lány! emlékszel, ott a völgy ölen...
Mikor a néma csöndes éjben
Előtted szívemet föltartam én.

Ah! hogy fogadtad, ha jó a nap,
Mikor én újra ismét honn leszek:
Mosolygó ajkad feledtetí
Majd vélem égő szenvedésimet.

Igéreted mint bátorított,
Ha csüggedék nagy munkám közepett...
— Hányszor susogta forró ajkam
Szomorú éjen a te nevedet.

— Mint hittem én csábos szavadnak,
Mit ott susogtál, — mondd emlékszel-e?
Mint vitte lágyan, tova tájon
A nyári este enyhítő szele.

... Hazajövék s ah! ott láttalak
Boldogan csüggni másnak kebelén...
Nem ezt ígérted nekem egykor
Oh, lány! emlékszel, ott a völgy ölen!?

Emil

A bozótban.

— Egy erdész történet. —

I.

— Itthon van még édes apa? — kérde a fiatal
vadász, arcát az előtte ülő, fülig elpirult leány felé
fordítva.

— Igen, erdész ur. Épen készül, hogy a határba
menjen.

— A viszontlátásra Mariska!

Az erdész eltűnt a házban, melynek agancsoka-
kal díszített pitvara elárulta, hogy erdészlak; míg a
mintegy tizenhét éves leány továbbra is a kertben
maradt, paszulymetélessel foglalkozva. Arcza tüzes
volt, oly piros, mintha festett lett volna. A forróság-
tól ez nem lehetett; hisz még oly kora hajnal volt, a
nap is alig sütött még ki a szép erdőre, melynek egy
szép tisztásán az erdészlak állott.

E pir a gyűlölet pirja volt.

Köröskörül a természet szeretetet lehelt ki. Sze-
retetet susogtak a fenyők tülevelei; szeretetről csicse-
regtek a madárkák; szeretetet illatoztak a füvek s
virágok s ő mégis — mégis gyűlölt. Gyűlölte őt oly
gyűlölettel, mely szüzsies keblét kimondhatatlan kinnal
töltötte el, mely alatt gyenge szíve majd meghasadt.

A fiatal erdész csak nemrég jött a határra s
az öreg erdész hivatalos buzgalma, szerény viselete
miatt nagyon megkedvelte őt, míg leánya mind na-

gyobb gyűlölettel telt el iránta. Pedig Mariska oly ál-
dott jó lélek, a ki még egy legyet sem tud megbán-
tani.

Már első látása is oly különös benyomást tett
reá. Szíve elszorult, hangja elakadt, mikor először lé-
pett oda hozzá s ráveté kék szeméit. Az a különös
tekintet, minőt soha senkinél sem látott még, megza-
varta a szegény leányt. Álmában sem hagyta pihenni;
akkor is felzavarta. Bárhova nézett, mindenütt csak
e szemeket látta.

Mennyi keserű könyvébe kerültek már ezek a
szemek szegény, jó Mariskának?!

Mariska valódi erdei gyermek volt. Ritkán is
került ő ki abból. Bölcsőjénél az erdő virágai, fái s
cserjéi állottak mint keresztszülők. Valóságos erdei
virág lett ő maga is. Szébbet a festő ecsetje sem
festhet. Karcsu, hajlékony testtel, rózsás orcákkal,
aranyszínű fürtökkel, sötét, fényes szempillákkal s
eperszínű ajkakkal.

Neveléséről anyja, — egy szerény, csendes asz-
szony, gondoskodott! Három évvel ezelőtt azonban
jobbélre szenderült. Oda vágyott az erdő sűrűjébe,
hogy vigan danoló madárkák szálljanak fejfájára, el-
zengendő az élet sok ezer baját s a menny üdvös-
ségét.

Azóta Mariska vette át a háziasszony szerepét,

S nekünk meggyőződésünk, hogy e nélkül iparunk a legnagyobb áldozatok árán sem fog emelkedni soha. Ellenben ilyen vállalatok rendkívül gyors lendületet adhatnának neki. Hisz látjuk többek között az egyes magán nagy házakat például Bécsben. Ezek utazók nélkül, pusztán hírlapi hirdetésekkel mily óriási üzleteket csinálnak. — Pedig ez nagybárra nem egyéb humbugnál.

Hátha még létesílné egy reális alapokon nyugvó szolid vállalat, mely nem annyira a nyereség, mint inkább az ipar megmentése, majd lábra állítása s szervezése érdekében működne; mely a mellett, hogy utazókat s ügy-
nőket tart, minden nagyobb városban fiókraktárt állítana, hogy a hazai iparcikkek mindenkor rendelkezésére álljanak a pártoló közönségnek!

Lehet, hogy mi, kik ezen árucarnokok felállításának eszméjét s tervét ujabban felfeltettük, nagyon rózsás színben látunk mindent s elfogultak vagyunk e kérdésben. De mi rendíthetetlenül meg vagyunk győződve, hogy ez oly egészséges vállalat volna, mely nélkül az erdélyi ipar úgy feltápáskodni, a mint kellene, soha sem fog. E meggyőződésben megerősít minket szakférfiak véleménye is, a kik szintén ezt tartják a megoldás legegyszerűbb, leghathatósabb s leggyorsabb módjának.

Azonban nagyon eltértünk tárgyunktól. Szándékunk nem volt más, mint kimutatni, hogy a „Pester Lloyd“ cikkirője rossz információra indult el, midőn fenn jelzett cikkét megírva, azt állította, hogy Erdélynek nincs ipara s a mi kevés van, korántsem érdemli meg, hogy érte a kormány nagyobb áldozatokat hozzon.

Szándékunk volt kimutatni, hogy igenis érdemes az erdélyi ipar a legnagyobb mérvű támogatásra egy erkölcsileg, mint anyagilag.

Csak hogy mi e támogatást — mint már jeleztük is — korántsem úgy értjük, hogy a kormány áldozzon ide százszázakat. Nem; erre nincs szükség. Mindenekelőtt eszközöljön ki a kormány szükséges olcsó hitelt, hogy a jelzett árucarnokok létesíthetők legyenek; mérsékelje lehetőleg a vasúti tarifákat s juttasson maga is állami munkát az erdélyi részeknek.

Ez az a nagy segély, melyet Erdély iparosai a kormánytól kérnek. Ezt a segélyt pedig feltétlenül megérdemlik.

—y.

Belföld.

A főrendiházi kinevezések. Tisza Kálmán miniszterelnök — mint a „Bud. Corr.“ értesül — a jelen év folyamában még két főrendiházi tag kinevezését szándékozik a koronánál javaslatba hozni, minthogy az erre vonatkozó törvény értelmében az idén öt főrendi nevezendő ki s ha ezek kinevezése a folyó évben nem történik meg, a jövő évben ennek daczára sem nevezhető ki több ötnél.

Az országgyűlési szabadelvű párt október 6-án 6 órakor Szathmáry Miklós elnöke alatt tartott ér-

melyet szigorú atyja teljes meglegedésére vezetett eddig.

Unalmat nem ismert. Igényei nem voltak. Lelke oly ártatlan s romlatlan volt, mint az erdei tündéré. Gondok s nehéz érzelmek sem terhelték a fiatal leányt, mig nem a gyűlölt új erdésznek kellett jönni, hogy megfoszsa nyugalmától s szétrombolja gyermek szívet.

És ő még azt meri mondani neki: viszontlátásra!

— Nem, nem, — ennek nem szabad megtörténni! Nem akarja látni. Eszébe jutott, hogy ismét eleje állhatna, ismét úgy reá merészthetné szemeit, hogy elálljon a szava a félelemtől, hogy reszkessen egész teste. Nem, nem! — Ennek nem szabad megtörténni!

Gyorsan összeszedte munkáját s elbújt a lugas mögé, hova nemcsak az ő szemei, de még a nap sugarai sem hatolhattak. Ő ellenben nyugodtan megfigyelhette, mikor távozik el atyja a házból.

A fiatal erdész belépett az egyszerűen butorított szobába, hol öreg kartársa éppen a fegyvert akarta leemelni a falról, hogy az erdőbe induljon.

— Hozott isten, öcsém! No, ez már korai vendég. De sejtem, hogy nem baráti látogatóba jő most, különben bizonyára más időt választott volna. Nos, hát mi a baj?

tekezetlen az osztrák-magyar bank szabadalmának meghosszabbításáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta.

A tárgyalás Hegedüs Sándor beszédével vette kezdetét, ki a törvényjavaslatot tüzetesen indokolta; utána Chorin Ferencz, Szilágyi Virgil, Teleszky István, Wahrmann Mór és Gáll József szólak a javaslatához, mire Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter, Fabiny Teofil igazságügyminiszter és Köffinger Frigyes pénzügyminiszteri államtitkár felvilágosításai után a törvényjavaslat általánosságban és részleteiben elfogadtatván, az értekezlet véget ért.

A Horvát-Szlavonországok és Magyarország között fenforgó kérdések kiegyenlítésére kiküldött országos bizottság f. é. október hó 10-én d. e. fél 12 órakor a képviselőházban, a pénzügyi bizottság helyiségében, ülést tart. Tárgy: A Horvát-Szlavonországok bizottságához intézendő válaszüzenet tervezetének érdemleges tárgyalása.

Tisztújítás. Máramaroszigeten október 6-án az elhunyt Mihálka László alispán helyébe Szaploneczay Miklós eddigi főjegyző 361 szavazattal 126 ellenében választott meg. Ezután főjegyzővé Kutka Kálmán és első aljegyzővé Szabó Sándor választottak. Második aljegyzővé Solecz Béla választott meg 186 szavazattal 61 ellenében.

Külföld.

Az osztrák-magyar vámkonferencia. Az osztrák-magyar vámkonferencia — a mint a „Bud. Corr.“ Bécsből táviratilag jelenti — több órán át tartó tanácskozás után elhatározta, hogy közös szakvizsgálatot fogantat és a felkérendő szakértők elé — osztrák részről három, magyar részről két vegyes hozott mint szakértő javaslatba — kizárólagosan azon kérdést fogja terjeszteni, ha vajjon a nyers petroléumot meg lehet-e minden kételyt kizárólag különböztetni a keverékektől vagy másnemű műolajtól? — Bacquehem örgróf osztrák kereskedelmi miniszter, kinél Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter látogatást tett, hosszabb ideig konferált Tisza Kálmán miniszterelnökkel, valamint Szapáry Gyula gr. és Széchenyi Pál gr. miniszterekkel.

Bécsbe, mint hírlik, közelebb az orosz czár egy rendkívüli követe érkezik, ki Bulgáriának az orosz hadsereg általi megszállását lesz hivatva a bécsi udvarral megbeszélni.

A bolgár események. Diplomáciai körökben azt hiszik, hogy a választások megejtésének nyolcz nappal való elhalasztása enyhítené a feszültséget Oroszország és a regenség között, nevezetesen pedig megakadályozná a netaláni eshetőségeket, melyek Ruszesukban és Várnában fordulhatnak elő, hol Kaulbars jövő vasárnap, tehát épp a választások napján, fog megfordulni. Remélik, hogy a kormány ily halasztásba beleegyezik, ha azt Oroszország hivatalos alakban fogja kérni, a mi talán teljesebb megegyezés kiinduló pontjává lehetne.

Spanyolországból. A legutóbbi madridi forradalom részeseinek megkegyelmezését a hadi törvényszék a regens királyné közbelépésére csak hosszas vita

után határozta el. A hadügyminiszter, ki a megkegyelmezés ellen szavazott, benyújtotta lemondását. Hír szerint Castillo fog helyébe kineveztetni. Az a hír kering, hogy a tengerészeti miniszter is benyújtotta lemondását. A regens-királyné iránt nagy a lelkesedés.

Madridban okt. 5-én este a színházban nagy ovációkban részesítették a királynét. A közönség e szavakat kiáltá: „Eljen XIII. Alfonz király!” — Az ostromzárt haladéktalanul megszüntetik. Az elítelt fellelők halálbüntetését élethossziglani fogságra változtatták át.

Román lapszemle.

Szófiából írják Bukarestbe a „Telegraf“-nak: „Megérkeztek Bulgária fővárosába azon ezredesek és őrnagyok, a kik a haditanácsot alkotandják, mely az áruló tisztek felett itélni fog. A katona iskolai épület előtt áll és senkinek sem szabad oda közeledni. Az ostromállapot fenntartatik. Este 9 óra után az utcákat katonaság őrzi.“

Olvasóink tudják, hogy a bukaresti „Telegraf“, Bulgáriából a legalaposabban van értesülve, s e sorok azt bizonyítják, hogy a bolgárok nem tartanak orosz okkupációtól. Még Tisza miniszterelnök válasza előtt odanyilatkozott a nevezett lap szófiai tudósítója, hogy a bolgár országgyűlés Sándor fejedelmet újból meg fogja választani s hogy a bolgár nemzet, ha meg kell lenni, meghal a csatátérén, de önként nem fogja nyakát orosz rabigába hajtani.

Most ujabban jelezi, hogy mennyire ragaszkodik az egész nemzet szeretett fejedelméhez Kaulbarsnak minden mesterkedéseivel szemben. Leírja ennek bevonulását Szófiába úgy, hogy ha Kaulbars elolvassná, rögtön haza szaladna abból a hálátlan(?) országból, melyben számára rózsza nem terem. Hogyan tartotta jól a szófiai orosz konzul juhussal és borral a szófiai új városrészbelleket — cigányokat, — hogy legyenek, kik éltsék a komisszárius urat; hogyan verte szét a záporosó ezt a fogadásra így előkészített részeg csapatot; hogyan talált a komisszárius ur a vigalom helyén csakis a csontokon rágódó ebeket; s több eféle ékes dolgokat ír a tudósító, melyek világot vetnek a bolgár népnek az orosz atyus iránti rokon-, akarom irni: ellenszenvére.

A komisszárius ur most vidékre indult, ott talán jobb emberek laknak, kik elébe fognak borulni. Hát mi merészeljük megjósolni, hogy pórul fog járni s szerencsés lesz, ha ép bőrrel átjőhet a Dunán. Hogy szófiába még egyszer a nélkül a 100 ezer orosz nélkül még visszatérjen, mi kötve hiszszük. A vidék sokkal oroszellenesebb érzületű, mint a székváros. Tudja ezt Kaulbars is nagyon jól, de arra számít, hogy megijeszti a vidékieket azzal a 100 ezer orosz katonával.

Nem fognak megijedni. Szagolták már azok mult évben a löport. De nem kombinálunk, a mi szerény szerepünk a böngészés s ime sietünk t. olvasóinkkal tudatni, hogy orosz-török szövetségről a „Telegraf“ szerint szó sincsen. A török nyakra-főre fegyverkezik s ezt éppen Oroszország magatartása miatt teszi.

A nagy orosz birodalom pénzügyi helyzetét, az adózók nyomorult állapotát úgy írja le, hogy abból még a nemzetiségi lapjaink is varrhatnának himet. Nem kellene egyebet tenni, csak annyit, hogy Oroszország helyett ezt az államot írják. — Hagyjuk most oda Bulgáriát s lássuk, mi történik Romániában. Ott is nagy figyelmet támasztott Tisza miniszterelnök válasza. A kormánypárti lapok elismerőleg szoltak fölé, az orosz zsoldban állók akadékoskodnak. Jól teszik, hiszen azért fizetik őket szép csengő-pengő rubelekkel.

Mi tagadás benne, büszke vagyok rá, hogy magyar vagyok; hogy hazánkban rubeles magyar lap nincs; de ne is legyen. Romániában, elég sajnos, de van. „Idegen érdekek közlönye“, így hívják őket a hazafias lapok s nagyon helyesen sujtják őket, a hol csak tehetik. „Az a közlöny, melyet hazánkban egy kalandor alapított, a ki eladta tollát és lelkiismeretét, mint rosszhírű hölgy eladja testét, minden szemérmét elveszítette.“ Ilyen hangból beszélnek odaát az orosz-érmü lapokról s igen helyesen.

Idehaza nincsen nevezetesebb újság s ez elég sajnós, mint az, hogy Tisza miniszterelnököt kezdje elhagyni szerencse-csillaga, így hirdeti a „Gazeta“. Vajjon miért éppen most, midőn ő is kénytelen volt elismerni, hogy a miniszterelnök válasza egész Európában közfigyelmet keltett. A mit óhajtunk, hogy bár bekövetkeznék, azt szívesen el is hiszszük. A „Gazeta“ is óhajtaná, ha a miniszterelnök szerencse-csillaga már egyszer valahára hanyatlani kezdene, s mert óhajtja, hiszi is. Mi okból? A Herbert-féle ügyben történt interpellációból.

H I R D E T M É N Y E K.

7979.—1886. számhoz.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885. évi XXIII. törvénycikk) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelmi és a közlekedésügyi m. kir. miniszter urak által egyetértőleg mult évi december hó 31-én 45689. szám alatt kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólított Nagy-Küküllőmegye területén fennálló vízművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványaikra vonatkozó engedélyt 1887. január 1-ső napjáig nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vízműveik 1886. évi január 1-je óta háborítlanul fennállanak, a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértene és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsaknak találattak volna. Megjegyeztetik, hogy a bejelentések a vízjogi törvények 191. §-nak második bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízumunkat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitűzött határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízművei az idézett törvény 191-ik §-a értelmében nem létezőknek fognak tekintetni, s az ily vízművekre nézve a vízjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §§-ai lesznek alkalmazandók.

Segesvár, szept. hó 30-án.

Nagy-Küküllőmegye alispánja
Szoboszlai.

(470) 1—3

Helyiség-változtatás!

Tisztelettel alulirott bátorodik a n. é. közönségnek jelenteni, hogy szent-Mihály napjától kezdve vendéglőmet a rózsapiacról áttettem a **Czérna-utczába, Blebea-féle házba.**

Olcsó ételek és jó italok mellett mint eddig, ugy ezután is adok jó kosztot a házon kívül is.

Szives látogatásért esd

Bibó Mihály,

(467) 2—2

vendéglős.

Szám 6769.—1886.

Pályázati hirdetés.

Nagy-Küküllőmegye bolya-berethalmi járásába kebelezett Szász-Sáros nagyközségben a jegyzői állás lemondás folytán üresedésbe jöven, arra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állás 400 frt évi fizetés, 40 frt kézbesítési díj, 60 frt irodai általános és 9 öl száraz-fa illetmény-nel van összekötve, a természetbeni szálláson kívül. A magán munkálatok külön díjaztatnak.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy az 1883. évi törv.-cikk 6. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt pályázati kérésüket **folyó évi október hó 30-án délután 5 óráig** ezen hivatalnál annál is inkább benyújtani el ne mulasszák, mert később érkezett folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

A választás határnapjául **folyó évi november hó 2-ikát** tűzöm ki Szász-Sáros községébe.

Medgyes, 1886. szept. hó 30.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(463) 1—3 **Lendvay.**

Hirdetés.

A fogarasi kir. ménesuradalom möllthali tenyésztéséből eredő **8 darab televér möllthali 1½ éves már tenyészkepes bika** becsáron eladó.

Venni szándékozik akár személyesen, akár levél útján léphetnek alulirott igazgatósággal alkuba és az eladó állatokat Fogarason bármikor megsejmelhetik.

A fogarasi m. kir. állad. ménesuradalom
(448) 4—6 **igazgatósága.**

Szám 4094.—1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírája által közhirrre tétetik, miszerint **Héjasfalva község** m. jogi testület és a birtokosság tulajdonában álló korcsomároltatási joga három egymás után következő évekre 1887. évi január hó 1. napjától kezdve 1889. évi december hó 31-éig bezárólag árverezés útján a legtöbbet ígérőnek **folyó évi október hó 25-én délelőtti 10 órakor a falus-bíró lakásán** ki fog adatni.

Kikiáltási ár 1000 frt o.-m. é.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 8%-át készpénzben óvadéknak az árverező biztos kezéhez letenni. A legtöbbet ígérő pedig köteles az árverezési jegyzőkönyv aláírása után az eredményezett haszonbért 25%-ig kiegészíteni és azonfelül az egész egy évi haszonbéri illetéket ingatlan telekkönyvezése vagy megfelelő kezesség által biztosítani. A készpénzül letett biztosíték 4%-kal fog kamatoztatni és a haszonbér letétének utolsó negyed lefizetése alkalmával lesz a haszonbéri összeg lerovására beszámítható.

Az árverezés további feltételei a hivatalos órákon belől az alólirt járás főszolgabírájánál, valamint Héjasfalván **Cseh Sándor** birtokossági meghatalmazottnál betekintheők.

Segesvár, 1886. augusztus 28.

A keresdi járás szolgabírói hivatalától.
(468) 1—3 **Fodor, főszolgabíró.**

Szép választék diszitett női kalapokból.

(439)

Simay Testvérek

2 6

női és férfi divatárak raktára
Brassóban, főtér 560. sz. a.

Ajánlják az őszi és téli idényre dús választékkal a legújabb bel- és külföldi ruhaszövetekkel ellátott raktárakat, u. m. fekete és színes selyemszövetek, egész gypaju fekete franczia cachmirok, ternók, kamgarn és gypaju ruvaszövetek, valamint azokhoz találó legdivatosabb toll, plüsch és bársonydiszek.

Raktárunk el van látva a jelen kor igényeinek megfelelő minden fajta **lennvásznakkal, u. m. valódi rumburgi, Creas és irlandi vásznak** minden szélességben, valamint **Jaquard és damast asztalneműk, servéták és törülközők** minden nagyságban, elismert legmegbízhatóbb gyárosoktól. **Benedict Schroll-féle chiffon, creton és chirting** minden szélességben.

Elfogadunk a legújabb divat szerint saját kelméinkből **női ruhák és felsők** kiállítását, melyhez egy jól találó derék és ruhaelő hossza beküldése szükséges.

Jutányos árak és pontos kiszolgálásra különös figyelmet fordítunk.

Videki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Nagy raktár kész női felsőkből.

Meghívás aláírásra!!

Már 1886. október 12-ére van kitűzve az Ő Felsége által engedélyezett s a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium által felvett

5 forint névértékű

Magyar Basilika járadékkölesön sorsjegy

előjegyzése.

Első huzás 1886. november 1-én 120.000 forint főnyereménnyel.

Átveszek előjegyzéseket az első legolcsóbb hivatalos bejelentési árfolyam szerint költség- s díjmentesen. A bejelentésnél biztosíték gyanánt 2 frt fizetendő le, míg a fenmaradó összeg 1886. október 27-ig, az eredeti sorsjegy átvételekor fizetendő. — Esetleges prolongációkat mérsékelt törlesztési kamatok mellett díjazok, mi mellett az eredeti sorsjegyek a kölcsönösszeg törlesztéséig nálam maradnak letétben.

Kimerítő tervezetek kívánatra ingyen.

Adler L. Jakab

(465) 2—2

váltóüzlete Brassóban, virágsor.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 3—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

Őszi és téli évadra

ujonnan berendezett üzletét, ugymint: **divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanel, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb.** a legutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Kiváló minőségű, tökéletes száraz, fiatal, kemény

tüzelő bükkfát

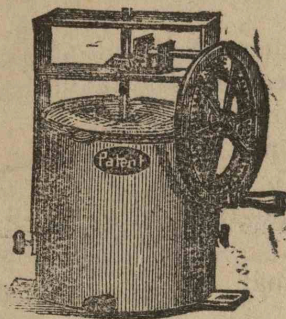
circa 115—130 centimeter hosszúságban, ajánlok méterölenként (4 ürméter) **10 forintjával házhoz szállítva**, és kérem szives megrendeléseket **Werzár Mór**icz úr rőföskereskedésébe a virágsoron, továbbá **Wagner Henrik** úr fűszerkereskedésébe az almasoron, vagy közvetlen hozzám intézni.

Piblinger Ede,

(447) 2—3

buzasor 559. sz. a. Vasady-féle házban,
az udvaron, 2. lépcső II. emelet.

Csudája az ipar legújabb találmányának.



Igen fontos és nélkülözhetetlen az emberi-ség javára és könnyebbé, és pedig minden családnak, különösen a gazdaságban a földbirtokosoknál, ezen legnagyobb cs. kir. szabadalmazott találmány egész Európában szabadalmazva

Vajköpülő készülék

mely nem ütő vagy kavarási rendszer, hanem egy ujonnan feltalált cs. kir. szabadalmazott kovácsolt vasból készült, — melynél fogva ki tiszta, hamisítatlan erőadó és izletes vajat akar, saját maga készíthet, egész könnyedén, még egy 8 éves

gyermek segítségével is, mi legkésőbb három percig tart. A tisztántartása és szétszedhetése ezen vajkészüléknek igen könnyű és gyors, leírása minden nyelven található.

Egy kavarási készülék által hamisítlan tejből 5 perc alatt édes vagy savanyu tejet és 3 perc alatt a legkitünőbb vajat készíthetni.

Hogy bárki ezen hasznos készüléket könnyű szerrel megszerezhesse, ajánlom a következő legolcsóbb árakon u. m.:

1-ső szám	5	Liter helytartalommal hőmérővel	8	frt —
2-ik	10	"	11	frt 50
3-ik	25	"	35	frt —
4-ik	45	"	45	frt —

Jegyzet. Ezen cs. kir. szabadalmazott, egészen finom és tartós ércből készült gépezet felülmúlja mindezt ideig létező készüléket és kiállításuknál fogva valószínűleg disze a háztartásnak. Bizonyítékul, hogy ezen hirdetés egyedül igazságon alapul, nyilvánosan tudatom, hogy bárkinek rögtön visszafizetem a pénzt, ha nem felel meg céljának, melynél fogva rendelésnemesmi kockáztatás nincs. Szétküldés vagy készpénzben, vagy posta utánvétellel, czim kizárólag:

Az osztrák-magyar főképviselet egyetemes kiviteli iroda Löw. J. Bécsben
(404) 6—30 II. Északivasut 26. szám.

Váltó © Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca.

BAZILIKA SORSJE GYEK KIBOCSÁTÁSA.

PROSPECTUS.

O császári és apostoli királyi Felségének legkegyelmesebb engedélyével a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter által

800,000 DARAB

5 o. é. forintról szóló, (8000 sorozat 100—100 számmal) **nyeremény-kötvény** bocsátatott ki.

Ezen kölcsön azon alap beszerzésére szolgál, melynek feladata a Budapest lipótvárosi Bazilika kiépítése, magyarhoni egyházi műemlékek, ezek között a budai koronázási templom, a kassai székesegyház stb. stb. restaurálása s fentartása.

Ezen kölcsön 50 év alatt nyilvános sorsolások útján törlesztetik.

A sorsolások **törlesztési- és nyeremény-sorsolásokból** állanak s a törlesztési időszak alatt a törlesztési sorsolásokon kívül 102 nyeremény-húzás történik; ezen nyeremény-húzásokban a melléknyereményeken kívül 200,000 frtos, 120,000 frtos, 100,000 frtos, 75,000 frtos, 60,000 frtos, 50,000 frtos, 20,000 frtos, 15,000 frtos, 10,000 frtos főnyeremények huzatnak.

Az első sorsolás 1886. november 1-én történik

120,000 FORINTOS FŐNYEREMÉNNYEL,

továbbá egy 5000 frtos, három egyenként 1000 frtos, 4 egyenként 500 frtos, 20 egyenként 100 frtos, 50 egyenként 50 frtos, 62 egyenként 25 frtos nyereménynyel.

Minden egyes nyeremény-kötvény két részből áll, és pedig:

1. magából a nyeremény-kötvényből és
2. a nyeremény-szelvényből.

Ha egy nyeremény-kötvény a törlesztési sorsolásban kihuzatik, a tulajdonos a kötvény beszolgáltatása ellen a legalább hat forinttól tíz frtig terjedő törlesztési összeget megkapja, míg a nyeremény-szelvény visszaadatik s az a további nyeremény-húzásokban is részt vesz. Ha ellenben egy ily kötvényre a nyereményhúzásban esik nyeremény, az a nyeremény-szelvény beadása ellen fizettetik ki, míg maga a nyereménykötvény a tulajdonosnál marad mindaddig, míg valamely törlesztési sorsolásban a 6 frttól 10 frtig terjedő minimalis összeggel ki nem huzatik.

Minden nyeremény-kötvény (Bazilika sorsjegy) tehát legkevesebb 6 frttól 10 frtig terjedő összeggel fizettetik vissza, de azonkívül nyeremény-szelvénye által igérvényt is képez, mely által a nyeremény-húzásokbani résztvételi jog biztosittatik.

Ezen kölcsön nyereményei nincsenek nyeremény-adónak alávetve s azok kifizetésénél csakis a 6³/₁₀%-os díj vonatik le.

A törlesztési- valamint nyeremény-összegek két hóval a sorsolás után a magy. kir. központi állampénztár által fizettetnek ki.

Ezen kölcsön biztosítékául szolgál a sorsolási terv szerint a kötvények s nyeremények fedezetül szükséges s a magy. kir. központi állampénztárnál letett s ugyanott kezelt törlesztési alap, továbbá 100,000 frt mint tartalékalap s végre a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszterium által visszatartott 500,000 frt, mely a kötvények s nyeremények teljes törlesztéseig mint tartalékalap külön kezeltek.

A Bazilika-sorsjegyek a budapesti, valamint bécsi hivatalos tőzsdelapokban jegyeztetnek.

Ezen sorsjegyek ezennel forgalomba hozatnak s bejelentések azokra az alábbi feltételek mellett

elfogadtatnak.

folyó évi október 12-én

A sorsjegyek ára 8 frt 50 kr. darabonként.

Minden bejelentett darab után 2 frt biztosíték teendő le készpénzben vagy napi árfolyam szerint számítandó érték-papírokban; ezen biztosíték a bejelentésre esett sorsjegyek átvétele alkalmával beszámittatik, illetve visszaadatik.

Az egyes bejelentési helyeknek adandó mennyiséget az alólirott bankok tartartják maguknak, s minden egyes bejelentési hely fel van jogosítva a reá esett darabokat a nála történt bejelentésekre belátása szerint felosztani.

A bejelentésekre eső sorsjegyek folyó évi október 20-tól 27-ig az illető bejelentési helyeknél veendőket át a vételár lefizetése ellen.

Bejelentések elfogadtatnak:

Budapesten: a Magyar leszámítoló- és pénzváltó bank-nál, Dorottya-utca, Wurm-udvar.

a Pesti magyar kereskedelmi bank-nál, Dorottya-utca 1. sz.

a Magyar országos bank-nál, Nádor-utca 4. sz.

Bécsben: az Union-Bank-nál,

az Union-Bank váltóházánál, I., Graben 13.

Aradon: az Aradi kereskedelmi és iparbanknál.

Besztercebányán: a Beszterceb. takarékpénztárnál.

Brassóban: az Első erdélyi banknál.

Brodiban: Nathansohn és Kallir uraknál.

Brünnben: a Mährische Escompte-Bank-nál.

Herber L. ur bank- és nagykereskedésében.

Herber Laur. jun. urnál.

Czernovitzben: a Bukovinaer Bodencredit-Anstalt-nál.

Debreczenben: a Debreczeni keresked. és iparbanknál.

Esztergomban: az Esztergomi takarékpénztárnál.

Fiumeban: Leopoldo Windspach urnál.

Franco Corossacz & Figlio uraknál.

Grácban: a Steiermärkische Escompte-Bank-nál.

Neuhold A. urnál.

Győrött: a Győri általános hitelbanknál.

Jerfy Antal és fia uraknál.

Innsbruckban: Löwe M. urnál.

Payr és Sonvico uraknál.

Kassán: a Kassai kereskedelmi bank részv. társ.-nál.

Klagenfurtban: Rothauer J. M. urnál.

Kolozsvárott: Hutflesz Károly urnál.

Krakkóban: Mendelsburg Béla urnál.

Laibachban: Luckmann L. C. urnál.

Mayer J. C. urnál.

Lembergben: a K. k. priv. Galizische Actien-Hypotheken Bank-nál.

Bielitzben: a Bielitz-Bialai kereskedelmi és iparbanknál.

Bozenben: Schwarz E. fiai uraknál.

Lembergben: az Első erdélyi banknál.

Lembergben: a Landesbank des Königreiches Galizien-nál Schellenberg Ágost urnál.

Linczbén: a Bank für Oberösterreich und Salzburg-nál. Poche Ferencz urnál.

Nagy-Kanizsán: a Nagy-kanizsai keresk. és iparbanknál.

Nagyváradon: a Biharmegyei takarékpénztárnál.

Nyitrán: a Nyitrai kereskedelmi és hitelintézetnél.

Olmützben: Hirsch W. C. urnál.

Pécsett: Schapringner J. urnál.

Pozsonyban: a Pozsonyi kereskedelmi banknál.

Edl Tivadar urnál.

Prágában: a Böhmische Escompte-Bank-nál.

a Böhmische Union-Bank-nál.

a Zivnostenska-Banka pro Cechy a Moravu.

Salzburgban: Spangler Károly urnál.

Steininger Károly urnál.

Szegeden: a Szegedi kereskedelmi és iparbanknál.

Sopronyban: a Sopronyi építési és földhitelbanknál.

Temesvárott: a Temesi takarékpénztárnál.

Triestben: az Union-Bank fiókintézeténél.

Ujvidéken: Kleintsek József urnál.

Zágrábban: a Horvát leszámítoló-banknál.

a Horvát kereskedelmi bank váltóüzleténél.

Bejelentések ezenkívül elfogadtatnak az egész osztrák-magyar birodalom nagyobb városai pénzügyintézeténél és váltóházainál is.

A bejelentésekhez szükséges mintapéldányok az egyes bejelentési helyeknél rendelkezésre állanak.

Budapest
Bécs 1886. október havában.

Magyar leszámítoló és pénzváltó bank.

Union-Bank
Bécsben.

(464) 2—3

Pesti magyar kereskedelmi bank.

Még választ sem adott a miniszterelnök s már előre látja a „Gazeta”, hogy bukófélben van. Hány-szor írja ezt ő egy évben! S az a miniszterelnök még is él és öröklik. De mi haszna fogna lenni abból a „Gazeta”-nak, ha más miniszterelnök csillaga fogna felragyogni? Felelet: az, hogy akkor annak bukását jósolhatná.

Czenkalji.

A bolgár ügyek.

Tisza Kálmán beszéde, melyet a magyar országgyűlésen a bolgár ügyben tartott, még mindég foglalkoztatja az európai sajtót. Hol megelégedéssel, hol rosszalással fogadják azt. Ezalatt a bolgár ügyek fejlődnek. A regenség és kormány következetesen ragaszkodnak eddig követett irányukhoz. Bulgária függetlenségét nem akarják feláldozni az orosz despotának. Az eddigi jelek szerint a regenség és nép között teljes egyetértés uralkodik.

Ez azonban nincs inyére az oroszoknak. Kaulbars tábornok, mint orosz biztos nyilváníttotta is már nem tetszését. S tette ezt oly módon, mely valóságos szégyenére válik a diplomáciának. — Sajátságos, hogy Oroszország képviselője nem átálja elmenni egy népgyűlésre, ott szónokolni s kitenni magát a legcsufabb felsülésnek. Mert hogy Kaulbars felsült, az kétség tárgyát sem képezheti. A nép udvarias volt vele szemben. Ez becsületére válik a bolgár népnek. Látszik minden tétlen, hogy tudatában van annak, miszerint jövő sorsa nagyrészt jelen higgadt és nyugodt magatartásától függ.

Ezen hideg udvariasság azonban nem akadályozta őket abban, hogy kereken megtagadják Oroszország követeléseit; hogy rendíthetetlenül ragaszkodjanak a választások megejtéséhez és a fejedelm-választó nagy szobranje mielőbbi összehívásához; hogy követeljék az összeesküvésben bűnös volt tisztek megbüntetését.

És Kaulbarsnak minden ékesszólása dacára sem maradt más hátra, — mint csendben visszavonulni. — E közben kapta a császár rendeletét, hogy utazzék körutára Bulgáriában, — szerezzen személyes meggyőződést magának arról, vajjon a vidék ép úgy gondol-e, mint maga a főváros.

Valóban példátlan a történelemben, hogy egy idegen hatalom ily önkényesen nyulhasson egy egész idegen ország ügyeibe! Megfoghatatlan, hogy ezzel szemben Európa minő hallgató magatartást tanusít s hogy a szuverén hatalom, a szultán, minő gyáván viseli el ezen, az ő hatalmi körébe való beavatkozást.

Valóban ezen tapasztalat sok gondolkodni valóra nyújt okot. Hát annyira vagyunk már a diplomáciában, hogy ott nem respektáltatik jog, törvény és szerződés? — hogy egy hatalom kénye — kedve szerint cselekszik s ezt a többi tétlen szájjal bámulja?..

Kaulbars tábornok tehát utazik. Körutját már meg is kezdte. Hogy mi célja legyen ennek, arra nézve senki sem lesz kétségben. De ha csak egy pillanatra is kételkednék, megmondja az a fél millió frank, melyet magával vitt — utiköltségül.

De mielőtt Szófiából távozott, a regenség tetteit törvényteleneknek nyilváníttotta s kijelenté, hogy Oroszország sem a legközelebbi választásokat, sem az új nemzetgyűlést nem fogja elismerni. Körutjának céljául azt nyilváníttotta, hogy meg akar ismerkedni a vidék hangulatával. E célból mindenütt gyűléseket fog tartani s érintkezésbe lép a vidék előkelőbbjeivel. Ez az eljárás csakugyan példátlan.

Egy idegen ember utazza be Bulgáriát s ott nagy gyűléseket hív össze, hogy a törvényes kormány ellen igazságon. Üzelmének azonban nem lehet gátat vetni, mert azt mondja, hogy a császár nevében cselekszik s azzal is fenyegetőzik, hogy ha személyét bárki megbántaná, azonnal százezer orosz katona fogja megszállani Bulgáriát. Ha ez igaz, úgy Kaulbars tábornoknak csak föl kell valakit bérelnie arra, hogy botrányt csináljon s akkor megvan az okkupáció.

Első állomása Orkhanie volt, hol a lakosság kiáltásokkal fogadta. A kiáltások vezetője kijelentette a tábornok előtt, hogy a nép bizalommal viseltetik a kormányzás hazafisága iránt és hogy kéri a császárt, fogadná el a kormányzás által kitűzött választási határidőt. Az új fejedelmnek megválasztása — ugymond — felette sürgős s ép oly szükséges, mint a bűnös tiszteknek bünhődése. A tábornok az aratásról és az adókról tudakozódott és azután részletezte az okokat, melyeknél fogva a császár a nagy szobranjenek rövid időn való összeülését lehetetlennek tartja. A fejedelmjelöltnek kiszemelése — ugymond — Európának van fentartva, és hogy már ez oknál fogva is szükséges, hogy a választás ideje elodáztassék.

Innen tovább utazik. Néhány nap múlva ismét hazatér s ha a bolgár kormány addig sem lép fel meg-

akkor a hur alighanem szakadni fog s az orosz vagy felsült, vagy okkupál.

Mi az utóbbit hiszszük.

Hogy azonban akkor Európa s különösen a legközelebből érdekelt Ausztria-Magyarország mit fog mondani és tenni, az még kérdéses.

Minden esetre azonban még egy nagy bonyodalom előtt állunk.

A particularismus*).

Ezen czimen Horváth Gyula országgyűlési képviselő egy röpiratot adott ki, mely országszerte a legnagyobb feltűnést keltette. A mű Erdélyrel foglalkozik s annak viszonyait tárgyalja. A míg behatóbban foglalkozhatnánk vele, mutatványul közöljük egyelőre azt a részét, mely minket legközelebből érdekel, t. i. a mit a jeles író a szászokról ír.

A szászok.

Vannak törvényhatóságok, melyek, habár nyílt háboruban az állammal nem is állanak, bizony alig tarthatók támoszlopoknak. Seben-, Brassó-, Nagyküküllőmegyében stb.-ben a hány-szor találunk — és ezt igen szorgalmasan keresik is — fajunk nemzetünk, sőt államunk elleni ellenszenvüknek kifejezést adni, azt el nem mulasztják soha. A formákra vigyáznak ugyan, de a törvényes külszin alatt oly intenzív gyűlölet lappang, mely tévedésbe nem ejthet senkit.

A faj elleni gyűlöletet bele burkolják a mindenkinek jogosult hazafias ellenzék köpenyegébe. De ez a ruházat nem szedett reá e mai napig még egy hazafias ellenzéki embert sem Erdély bércei között. Elvádolnak bennünket, hogy chauvinisták vagyunk; mert követeljük mindenkitől, vallás- és nemzeti különbség nélkül törvényeink, intézményeink tiszteletben tartását az államnyelvnek tudását a köztisztviselőktől és ismeretét azoktól, kik a közügyekben részt akarnak venni. És szembe tudjuk ezzel állítani ez országrész minden műveltségére csak igényt is tartó magyar emberét, kik a német nyelvet nem csak ismerik, de beszélik is; és ekkor hatóságban, magánéletben a kultur-nemzet szószólói ellenünk izgatnak, minket vádolnak, hogy nyelvüket, kulturájukat ki akarjuk pusztítani.

Hatóságaik, hivatalos közvéleményük bizalmával azok ruházatnak fel, kik a magyar fajjal és elemmel szemben a legnagyobb affrontokat követték el. A sympathia vagy kibékülés legkisebb mozzanatát saját fajúknál a Judás névvel bélyegzik meg, hogy az erkölcsi bátorság mindenkinél már csirájában elfojtassék. Ott, hol erejük és hatalmuk van reá, a közéletből kizárnak mindenkit, a ki nem feltétlen híve gyűlölködési politikájuknak; a hol ezt nem tehetik, társadalmilag veszik üldözés alá.

A nagy eszü és tiszta jellemű Ranichert, vak gyűlölködésükkel, méltatlan vádjaikkal a sirba kergeték; pedig rövid idővel azelőtt még fajuk egyik büszkeségének tartották; Wächter, kinek hazafisága által szász fajrokonai a királyföld rendezésénél, egy szóval ügyeik törvényhozási és kormányzati elintézésénél többet nyertek, mint a mennyit a gyűlölködő politika vezérei együttvéve tudtak ártani, fájából, melynek leg-hívebb tagja volt, kiközösítve, magánéletben üldözve, családi csapások alatt megtörve, betegségében és bánatában kigunyolva, elhagyatva temettetett azon föld alá, melyen életében nem nyugtot, de pihenőt sem találhatott. — Bausznernt, ki meggyőződésének kifejezést adni elég morális bátorsággal birt, a kulturfaj vezérei, elkezdve a fajúrlástól meggyőződése elárúsításáig mindennel vádolták, de arra meg nem emlékeznek, hogy ugyanazt a Bausznernt, midőn a szász faj ujjongásai között ellenünk az országgyűlésen nyíltan támadást intézett, mi chauvinista magyarokul nemcsak hogy nem vádoltuk semmivel, mint azt nem szoktuk ez okon senkivel szemben tenni, hanem nyíltan elmondott véleményét komoly mérlegelés alá vetjük, és ott, hol lehetett, igyekeztünk panaszának orvoslást szerezni.

Gyűlölködési politikájuknak, a hol hatalmuk van reá és módjuk van benne, teljes hivatalos szervezettel adnak; a közhatalosi tisztviselők, a községi előjárók, papok, tanárok, tanítók mind egy-egy szemet képeznek a láncban, melylyel lekötik a gyermektől kezdve az agastyánig az egyént és benne az önálló nézetet, független meggyőződést; az iskolától a templomig, a magán ház küszöbétől a tanácskozó teremig mindenüvé benyul kezük, s hatalmuk. Elnyomást panaszolva, megfélemlítést gyakorolnak, független véleményt, meggyőződést hirdetve; elnémitanak minden hangot, mely az övéktől dissonans; ha nyílt vagy alattomos támadás történik a magyar állameszme, a magyar faj ellen, soha egy tiltakozó szó nem hangzott el ajkukról, legnagyobb ellenségeinkkel kibékülnek nyomban, ha azok

nekünk is elleneink; a német kancellárral, a német nemzettel képesek meghasonlani azért, mert nekünk szövetségeseink.

Vannak íróik, tudósai, szakembereik; de ezek a mi irodalmunktól, tudásainktól, szakembereinktől teljesen távol állanak. Azt tudjuk, hogy Európa művelt nemzetei, a német, francia, angol, svéd, norvég, olasz, tudomást vesznek íróinkról, tudományos előhaladásunkról, ismerettel bírnak szakembereink műveiről; de ez a faj, mely nyolcz századig lakott jó és balsorsban köztünk, csak a véletlenül kezébe akadt németországi írók és revuek által vesz rólunk tudomást.

Ir, irat és ferdit a német irodalomban; valóságos hajsztát indit meg ott kéz alatt ellenünk és ezen saját ferdítéseit fejünkre olvassa, mint a világirodalom verdiktjét.

Melyik szász író ismertette Petőfit, Aranyt, Tompát, Jókait, Mikszáthot, újabb vagy régebb magyar nevezetesebb írók műveit? hol van egy betű fordítás munkáikból? hol van egy kritikai essay ez írók vagy mások művei fölött? Még szidni és gyaláznai sem szoktak saját nevük alatt, nyílt uton, hanem a nagy német nemzet íróit sugalmazták, informálják vagy legfőlebb a névtelenségbe csimpajszkodva, onnan köpködnék le bennünket.

A zene, az az internationalis nyelv, melyet még az ellenséges népek is meg szoktak érteni. Ezen a nyelven nem szólnak hozzánk. Mutassanak fel esetet, hol Gesangvereink, Liedertafeljeik, Lieder- vagy Musik-Kränzchenjeikben egy magyar dal fölhangzott volna. Lám mi chauvinista magyarok Mozart, Beethoven, Wagner és mit tudom én mily zeneszerzőknek műveit ép oly hévvel fogadjuk, mint a magyarokéit; a román bús népdalok, a német valzerek, a cseh polkák, a lengyel polonaisek, ha szépek, ép olyan méltánylatra találnak nálunk, mint a pusztákon termő népdalaink, melyeknek melodiáján már elismert zenekirályok tudtak föllekesülni.

A „Gott erhalte”, melyhez egy levert forradalom bánatos emlékei fűződtek, ma fölzeng Magyarországon a nélkül, hogy a keserű emlékek itéletünket megzavarnák; nem a zene; hanem az emlék fáj nekünk mind addig, a míg a Rákóczynek és Kölesei himnuszának el kellett hallgatni; ma már „Wacht am Rhein”-t és „Rákóczi”-t, ama faj köréből, a melyeknek Rajnánál semmi keresete, ha valahol keres, bizonyosan az Olt partján keresi, hol vigyázni úgy a német nemzet, valamint saját faja érdekében van oka és módja is.

A szász gyerek, míg felnőtt és mint agastyánt a sirba fektetik, a családi tűzhelynél, az iskolában, a templomban, a községházánál, a megye tanácskozó termében, a középiskolák padjain, a külföldi német egyetemeken tantermeiben egy rokonszenves szót Magyarországon mellett, egy méltányló kifejezést a magyar faj felől, saját fajbelijétől uem hall; hát ily viszonyok és körülmények között hol fakadhat keblében a haza iránti szeretet, a magyar nemzet iránti vonzalom? És hogy a gyűlölködés haragos pusztító lángja nem gerjed, ennek oka csakis a faj passiv természetében keresendő és találandó föl; oly jégkéreggel vették körül magukat, hogy ezt még gyűlöletük sem képes föl-olvasztani.

Egy munkás, szelid, értelmes népfaj, melyet azok, kik köztük a hatalmat bírják, századokon át mesterségesen elzárva tartanak minden külbefolyástól, és mely fölött az uralomban hosszú időn a városi patriciusok és hierarchiaja osztozott. A patriciusok hatalma a forradalommal megsemmisült; — a Bach „Gleichberechtigung”-ja egy fél monarchia bureaux-it nyitotta meg számukra, hol autonómiajukat, előjogikat könnyen becsérélték a nagyhatalmi állásokért és magas jövedelmekért; míg a királyföldre utalt papság feltétlen ura maradt az itt lakozó népnek, melyet ma már kizárólagosan kezében tart.

Középiskoláik tanárai theologusok, kiknek természetszerű és egyetlen célja a gyengélben dotált tanári állást a jövedelmes papi hivatással becsérélni; a községben a legvagyonosabb és rendesen legműveltebb ember a pap, ki az iskola, a prädiger és a tanító fölött a felügyeletet gyakorolja, az egyháztól — mert vagyoni viszonya teljesen rendezve van és jövedelmének főbb része a dézma-kárpótlás kamatai, az egyház befolyása alól ki van vonva — csakugyan teljes mértékben független.

Alulról állása megingathatatlan; de nem így van felülről — — — arra példát fölmutatni nem lehet, hogy a hívek egy felülről kedvelt papot valaha állásából másképp, mint jobb egyházba, el tudtak volna mozdítani; de az ellenkező számtalan esetet lehet fölmutatni, hol egy kedvelt papnak állása tarthatatlanná válván, egyházát odahagyni volt kénytelen.

A község és egyház vagyona elkülönítve igen sok helyt nem volt, vagy az elkülönítés fölött egy

amabilis confusio uralkodott A legjobb gazdák a legbefeolyásosabb egyének Kirchengvatereknek szemeltek ki és ugyanezek a községi ügyek kezelésével lettek megbízva. Ha a lutheránus egyház érdeke a község érdekeivel összeütközésbe jött, az erőhatalmi többség mindig érszen állott. A szegény község és gazdag egyház theoriája így lett megvalósítva.

A pap a községbe, a község a megyébe vitte be, s viszi be a hierarchia uralmát; a népiskolák a melegágyak, s a középiskolák a hidegházak, hogy e növényzet soha ki ne pusztuljon.

Mindaddig az ideig, míg az önfejlődésre szükség erő volt bennük; kulturájuk, iparuk, földmívelésük emelkedett, sőt fajuk is legalább nem fogyatkozott; de fájdalom, már rég, sok tekintetben századok óta, beállt náluk a stagnatio. Építkezésük egy pár század óta megállott; igaz, akkor oly magas niveaura emelkedett, a többi vidékét az országnak csaknem egy századdal vagy még többel előzte meg; de hasonlitsuk össze a mult században emelt épületeket a mostaniakkal, látni fogjuk, hogy sem czélszerűségi sem takarékosági, sem egészségügyi szempontból nem haladtak semmit, pedig azt állítani mégis vakmerő volna, hogy már akkor elérték a zenithet.

(Vége következik.)

Megyei ügyek.

Brassó megye idei rendes őszi közgyűlésére következő meghívó adatott ki:

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltóságának idei szeptember hó 21-én 704. sz. a. kelt rendelete folytán van szerencsém Brassó vármegye képviselőtestületének tagjait 1886. évi október hó 14-én délelőtt 9 órakor a brassói tanácsház gyűlés-termében tartandó rendes őszi közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Az állandó választmány gyűlése a rendes helyen október hó 12-én délelőtt 9 órakor fog megtartatni. —

A közgyűlés tárgyai lesznek; Alispán és árvaszék elnöki jelentés. Szentesített törvényczikkek kihirdetése. Konsulok kinevezésére vonatkozó leiratok. Belügyminiszteri leirat az utrendészeti szabályrendeletre nézt. Belügyminiszteri leirat az 1886. évi XXI. t. cz. alapján alkotott szabályrendeletre nézt. Belügyminiszteri leirat a vármegyei nyugdíjalap szabályrendeletre nézt. Belügyminiszteri leirat a vármegyei összes szabályrendeletre nézt. A vármegye 1887. évi költségvetése. Legtöbb adót fizetők 1887. évi névsora. A törv. bizottság választott tagjai felerészének újból választása iránti intézkedés. Közigazgatási bizottság féléves jelentése. Hétfalusi járásba szolgabíró választása. Megyei utmunka 1887. évi költségvetése. Jelentés hogy a 3 évenként és minden évben választani kellett albizottságok a törvényhatósági bizottmány újja alakítása után fognak megválasztatni. Jelentés a vármegye összes szabályrendeletei összeállításának milyen állásáról. Jelentés a határszéli katonai örkunyhókra nézt. Községi költségvetési előirányzatok és számadások.

Brassó város képviselőtestületének határozatai: A második gazdasági állomás be nem töltésére nézt. A szegényháznál a második ápolónői állomás betöltésére nézt.

Szászhermány képviselőtestületének határozatai: Patakarok kövezésre 400 frt. kiadásra nézt. Patakarok kövezésre 750 frt. kiadására nézt.

Veresmart képviselőtestületének határozatai: Haszonbér leengedésre nézt. Községi bírónak 1885. évre 40 forinttal leendő jutalmazására nézt.

Földvár képviselőtestületének határozata: Költségvetés tülépésre nézt.

Höltővény képviselőtestületének határozata: Községi előjáróságok napi díjainak felemelésére nézt.

Rozsnó képviselőtestületének határozatai: Azon helyért, hol a község háza fekszik, tulajdonos ág. ev. egyházközségnek haszonbér fizetésére nézt. Községi szolgák jutalmazására nézt. Halászati haszonbér elengedésére nézt. Piaczter szabályozására 500 frt. kiadására nézt. Malom haszonbér elengedésére nézt. 14 frt. 50 kr. haszonbér elengedésére nézt. Községi zenekar javadalmazására nézt. Fekvéség elidegenítésére nézt. Fekvéség vásárlására nézt. Perelési engedélyre nézt. Gör. kel. sirkerthely vásárlására nézt. Mezőhegyesre küldendő községi tag díjazására nézt. Tűzkar elleni biztosításra nézt.

Hosszufalu képviselőtestületének határozatai: Dávid István és Vajda Jánosnak visszafizetendő 409 frt. 9 kr-ra nézt. Köpe István által a mezőrendőrség ellen indított pernek a községre átruházására nézt és ez ellen Vojku Roskuletz felebbezése. Indokolatlan kiadásokra a főszámvevő által tett megjegyzésekre nézt.

Tatrag képviselőtestületének határozatai: Korcsmárlási jog haszonbérbe adására nézt. 1885—1887-re.

Korcsmárlási jog haszonbérbe adására nézt, 1884-re.

Türkös képviselőtestületének határozata: Költségvetés tülépésre nézt.

Zajzon képviselőtestületének határozata: Tenyészbírák költségére községi rovatal. Alvidéki járás orvos kérelme, hogy lakása Prázmárt maradjon. Brassói Dako Albertné bába oklevele. Átiratok és feliratok. Időközben beérkezhető s az állandó választmánygyűlés után szokott módon kihirdetendő sürgős ügyek.

Brassó, 1886. szeptember hó 29-én.

A kir. tanácsos alispán helyett:
Tompá Sándor,
főjegyző.

Tanügy.

Az építő iparosok téli tanfolyammal a budapesti állami közép-ipartanodában (VIII. Sándor-tér 4. sz.) folyó évi november hó 3-ik napján fog megnyitattni s a beiratások október hó 15. napjától november hó 2-ig napjáig tartatnak.

A tanfolyam négy téli félévre terjed s évenként november hó elejétől márczius hó végéig tart; e tanfolyamon az illető építő iparosok rendszeres szakkiépeztetést s annak sikeres bevégezése után jog érvényes kőmívesmesteri bizonyítványt nyernek.

Tanulókul felvétetnek a 14 életévet betöltött azon kőmíves-, ács- és kőfaragó-segédek, a kik folyékonyan olvasni, írni és számolni tudnak s legalább egy évig a gyakorlatban működtek.

A felvételre jelentkezők erkölcsi bizonyítványt, továbbá főnökeiktől igazolványt tartoznak előmutatni arról, hogy mely idő óta működnek a gyakorlatban és melyik szakban dolgoznak.

Helyi és vidéki hírek.

Vásár. E hó 22-én kezdődik a brassói országos vásár. Vajjon milyen lesz az a borzasztó pénzhány mellett!

Gyűlés. A „Brassói szegény magyar gyermekeket segélyező egyesület” (rongyos-egylet) f. hó 9-én, szombaton, d. u. 5 órakor tartja alakuló közgyűlését a magyar kaszinó helyiségében, melyre a t. tagokat tisztelettel meghívja — Mayer József i. elnök; Sztérenyi József i. titkár.

Nagyobb mennyiségű posztókat vásárolt Beder János budapesti szabász helybeli posztósainknál. Direkt e czélból jött Brassóba s egyszersmind különféle angol mintákat is adott át posztósainknak, megrendeléseket is téve már előre azokra.

Német színház. Kedden adták Anzengruber L. remek népszínművét, „Der Pfarrer von Kirchfeld”. Jó előadást vártunk, mert ugy a lelkész, valamint Wurzlsepp alakjai a leghálásabb színészi feladatok közé tartoznak. Fájdalom, némileg csalatkoztunk, mert épen e két főszemély ábrázolói nem tudták szerepüket annyira, hogy a sugón kívül a művészi alkotásra is eléggé figyelhetek volna. Ezt annál inkább sajnálhatni, mert mindkettő, de különösen Bocka ur (Wurzlsepp) több helyt szép műértelmenek s alkotási képességnek adta jelét. Kellemesebb, ámbár nem épen kiváló volt Leuchart k. a. játéka (Anna szerepében). Tud igazi bensőséggel és naivsággal beszélni; nem szorulna rá, hogy tuullozzon. A többi szereplők közül Lignori ur (Vetter) és Nadler ur (iskolamester) érdemlik meg a megemlést természetesen játékuknál fogva. A hiányos emlékezés, a nagyon is szegényes scenirozás miatt igazi összjátékról alig lehet szó. — A szerdán Birchpfeifennek szélesebb körben ismeretes darab, „A lowoodi árva” czimszerepében először lépett fel Riza Erna k. a. Haládatos szerepe keretében kiváló színészi tehetségének, szinpadi otthonosságának és routine-nak adta tanujeleit. Játéka átgondolt és átérzett, hangja változatos. Mindenestre a jó tagokban épen nem szükülködő társaság legjobbjai közé tartozik s játékaival még nagyobb hatást fog előidézni, ha kevésbé elcsúszott beszédhez szokik. A szép számu közönség igen rokon-szenvesen fogadta s gyakran megtapsolta. Riza Erna k. a. mellett még dicsérrel kell megemlétenünk Dornstein k. a.-t és Rosen urat.

Lőnhardt erdélyi püspököt bérnáló körútjában Déva városa nagy ünnepélyességgel fogadta. A püspök tudvalevőleg Hunyadmegye szülöttje, s mint ilyent is ünnepelni kívánta a megyei székhely összes értelmisége felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül.

A verseczi püspöki szék jelöltjei között első sorban említik Ruvarak Hiláriónt, a konzisztorium alelnökét és a gusgetegi kolostor archimandritáját. A többi jelöltek Brankovics Damaszkín és Radics Emil. A zsinat tárgyalásai több napra fognak kinyulni, mert a zsinat tagjai a megválasztandó püspök személyére nézve még nem egyeztek meg.

Az idők jele. Az október 1-én Gyulafehérvárt megtartott vásár oly gyenge volt, hogy a vidékiek még aznap összeszedték sátorfaikat s elhagyták a várost.

A kolera. A kolera legbiztosabb terjesztője a mértéktelen életmód, az éretlen és túlérett gyümölcs. Az első magától az embertől függ. De az utóbbi megakadályozni hivatottak a hatóságok. Mások sem

szabad éretlen gyümölcsöt árulni, ily koleraveszélye időkben pedig kétszerte nem. Mindazonáltal utca szerte árulják a teljesen éretlen szőlőt, melynek látásától is rosszul lesz az ember Mit gondol az illetékes hatóság, nem volna-e jó ezt betiltani? Ajánljuk ezen körülményt a városi főorvosi s rendőrségi hivatalok figyelmébe.

Gyulafehérvárt Bartsch Ferencz nagyprepost Leister Mihály nevű kocsisa, öngyilkossági szándékkal meglötte magát.

Öngyilkos herceg. Meissanó herceg a [ki a párisi főúri társaságban nagy szerepet játszott, agyonlőtte magát. Tettének oka kétségtelenül az, hogy rossz anyagi viszonyok közé jutott. Mondják, hogy adósságai 1.4 millió frankra ragnak. A játékban több mint 700.000 frankot veszített.

Vasuti szerencsétlenség. A wögl-salzburgi vonalon egy 20 méter hosszú vasuti hid leszakadt, midőn épp egy tehervonat haladt rajta keresztül. Tinót kocszi lezuhant. A személyzet közül 3 ember látszólag könnyen megsebesült. A vonat hátulso kocsijaiban katonaság volt elhelyezve, de a katonák közül senki sem sebesült meg.

Törvényeszéki csarnok. A brassói királyi törvényeszéknél 1886. évi Október hó 9-én tartandó nyilvános polgári ülésben az alább felsorolt ügyek adatkak elő. Plotogea Nicolaenak Plotogea Ilarie s társai ellen ingatlanhozi tulajdonjog aránya megállapítása iránti pere; Albeanu Marinka és társának Albeanu George ellen ingatlanhozi tulajdonjog elismerése iránti pere; özv. Kornea Györgyné szül. Peres Aniskának ugy is mint kiskoru gyermekei gyámjának Anicska Spiridon Koszea ellen tulajdonjog és ajándékozás érvénytelenségi iránti perét.

Ingatlanok birói árverése. Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. október hó 19-én Ciocu Juon s társainak ingatlanai 256 frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést Maager József kir. közjegyző, mint bírósági kiküldött fogantositja. — Botfaluban a község házában október 19-én Hromm Jánosnak ingatlanai 578 frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést bírósági kiküldött Langer Ede bíróság végrehajtó fogantositja.

Szerkesztő postája.

K. I. Oláh-Ujfalu, P. F. Bukarest és mások. A szerkesztőségünknek rendelt naptárak azok kiadója által már elküldettek. Eddig bizonyosan meg is kaptak már.

A. É., Budapest. A kérdéses tárgyban behatóbb véleményt eddig még nem mondhattunk. Nagyjában megirtuk. A levél tegnap elment.

H. I. A régebben vett levelezőlapra csak most felelhetünk. Nálunk nem történt fennakadás. Részünkről pontosan és rendesen megy el.

Nyilt tér.)*

Pischinger torta, (461) 2—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kiténtetve s melynek eddig még felül nem mult kitünő volta világhírű lett, naponként frissen kapható: Montaldó József czukrásznál Brassóban.

Főszétküldési raktár: Pischinger Oszkár, Bécs, Brigittenau.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Piaczi árák

Brassóban, 1886. október hó 8-án.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hozzájáruló	Buza	legszebb	5.50
		közepes	5.10
		vegyes	4.80
	Rozs	legszebb	3.—
		közepes	2.70
	Árpa	legszebb	2.50
		közepes	2.30
	Zab	legszebb	1.60
		közepes	1.50
	Törökbuza		3.80
Kilóg.	Kása		3.50
	Borsó		—
	Lencse		8.—
	Fuszulyka		4.00
	Lenmag		10.—
	Burgonya		.75
	Marhahús		—32
	Disznóhús		—36
	Juhhús		—20
	Faggyu (friss)		—

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. október hó 9-én.

Roman papirpénz	20 frankos	8.53 vétel	8.55 eladás
ezüstpénz	20	8.45	8.52
Napoleon d'or (aranypénz)		9.92	9.97
Török lira		11.25	11.27
Arany		5.88	5.92
Orosz papirrubel		1.18—	1.20—

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Sztérenyi József.